

Ve Lnářích vznikly čestné hroby významných osobností

LNÁŘE – Čestný hrob. Toto označení nyní nese osm hrobů na lnářském hřbitově, o čemž koncem loňského roku rozhodlo obecní zastupitelstvo. Připomínají tak význam několika místních osobností. „Udělením označení Čestný hrob dává obec předně najevo, že si je vědoma významu a přínosu daných osobností, váží si jich a že jí záleží na tom, aby jejich památka byla náležitě udržována. Toto sdělení se obrací jak k občanům obce, tak k ostatní veřejnosti,“ vysvětlil místostarosta Lnář Vladimír Červenka.

Jak se zrodil nápad označit na lnářském hřbitově čestné hroby? Jaký byl hlavní motiv?

Impulsem byla aktualizace Řádu veřejného pohřebiště obce Lnáře (zjednodušeně hřbitovní řád), jež se připravovala a prodávána na sklonku uplynulého roku. Východiskem při tom byl vzorový dokument Ministerstva pro místní rozvoj ČR, který též definoval kategorii „čestný hrob“. Převzali jsme ji tedy i do našeho nového hřbitovního řádu a využili pro udělení tohoto označení hrobům několika významných osobností naší obce. Takový krok zcela zapadá do strategie péče o lokální historickou paměť, jejíž součástí je připomínání důležitých osobností a památek na ně, k nimž pochopitelně patří i místa jejich posledního odpočinku. Je to vlastně určitá pojistka, aby do údržby takovýchto hrobů, zvláště tehdy, stanou-li se opuštěnými, mohla vstupovat obec, uchovávat je trvale v pietním a důstojném stavu, popřípadě přímo zaměřit jejich hrozícímu zániku.

Podle čeho jste rozhodovali, komu čestný titul přidělíte?

Hlavním kritériem bylo, že činnost osoby, jejíž hrob měl obdržet dané označení, byla mimořádně společensky prospěšná a všeobecně uznávaná nebo ji-

nak pozitivní v lokálním či širším měřítku. Tak je to stanovené i ve zvláštní směrnicí, která pro tento účel vznikla a byla schválena zastupitelstvem obce.

Aktuálně se označení týká osmi osobností. Může následně přibýt ještě další jméno či jména a za jakých podmínek?

Přesněji jde o devět osobností, ale osm hrobů, jelikož dvě z nich jsou pochovány v jednom hrobě. Není vyloučeno, že v budoucnu se jejich počet rozšíří, a to v souladu se zmíněnou směrnicí pro udělování označení „čestný hrob“.

Jsou či budou čestné hroby nějak viditelně označené? V jakém jsou aktuálně stavu, jak to bude s jejich údržbou?

Plánujeme označení příslušných hrobů zvláštními cedulka-

Vladimír Červenka

mi s nápisem „čestný hrob“, jménem a základními životopisnými daty jednotlivých osob. Podobně chceme postupovat i u dvou tzv. válečných hrobů, které ale spadají do jiné kategorie a také zvláštní, v tomto případě celostátní evidence. Stav hrobů označených za čestné je vesměs dobrý, jelikož jde o hroby, jež mají zatím své nájemce, kteří o

ně pečují. Jsou mezi nimi ale i hroby opuštěné nebo k opuštěnosti spějící. Jejich údržba je pak věcí obce, do jejíhož majetku tyto hroby přejdou a nebudou již dále pronajímány. V loňském roce, ještě před prohlášením za čestný, byla podniknuta renovace hrobu Adolfa a Boženy Arnoštových, kterou ovšem financovala Církev československá husitská. Obec naopak zajistila opravu již řadu let opuštěného hrobu řídicího učitele Karla Vavříčka a jeho rodiny, jež byl následně také zařazen mezi čestné.

Máte přehled, jestli i jiné hřbitovy v okolí či někde jinde mají toto označení? Inspirovali jste se i tam?

V blízkém okolí jsem zaznamenal kupříkladu v Blatné zájem o existující i již zaniklé hroby kněží na tamějších hřbitovech, a to ze strany římskokatolické duchovní správy. U nás jsme se ovšem inspirovali spíše příkladem větších měst, kde mají tuto problematiku více propracovanou, třeba v Plzni, v Kolíně či v Přerově.

Miloš Vrátný

Čestné hroby ve Lnářích

Adolf Arnošt (1876 – 1940): původně kněz konventu bosých augustiniánů, posléze zakladatel a první farář Církve československé ve Lnářích, spolkový činovník – starosta, jednatel Sokola, režisér sokolského divadelního odboru.

Božena Arnoštová (1899 – 1975): manželka a nejbližší spolupracovnice Adolfa Arnošta, členka rady starších Církve československé ve Lnářích, činovnice Sokola – dlouholetá náčelnice ženské části jednoty.

Rudolf Janál (1875 – 1934): úředník velkostatku Lnáře, spolunájemce lnářského pivovaru, člen obecního zastupitelstva, spolkový činovník – jednatel, místostarosta Sokola, režisér sokolského divadelního odboru, pokladník dobrovolného hasičského sboru.

Rodina Kohoutova: rod mlynářů a obchodníků, sídlící ve Lnářích v letech 1786 – 1959, s významným podílem na hospodářském, politickém a veřejném životě obce i okolí.

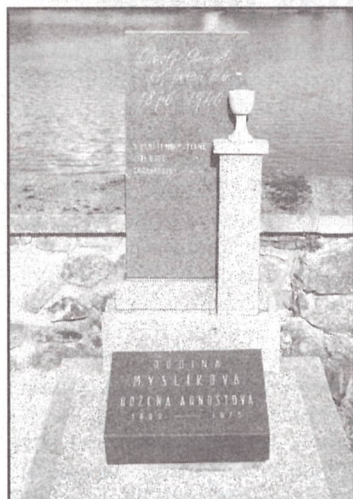
MUDr. Oldřich Menšík (1893 – 1941): oblíbený a vážený státní obvodní lékař ve Lnářích a stavebník vily na jihovýchodním okraji obce.

Václav Pecka (1884 – 1959): dlouholetý úředník, nakonec ředitel velkostatku Lnáře, lesnický a rybářský odborník, člen několika hospodářských sdružení a orgánů v regionu, spolkový činovník – místostarosta Sokola.

Antonín Polan (1860 – 1930): dlouholetý majitel domu a provozovatel jedné z nejstarších restaurací ve Vídni („Zum Steindl“), po návratu do Čech mecenáš a filantrop.

Karel Vavřínek (1854 – 1924): zasloužilý a vlastenecky orientovaný řídicí učitel obecní školy ve Lnářích, činovník mnoha spolků v obci i okolí – dobrovolného hasičského sboru, Hasičské župy Blatenské, Národní jednoty pošumavské, Sokola a dalších.

Karel Václav Vystrčil (1909 – 1981): kněz a poslední převor konventu bosých augustiniánů ve Lnářích, duchovní správce farností Lnáře a Kasejovice, nositel řady církevních titulů – papežský kaplan, vikář, čestný konzistoriální rada, biskupský notář, osobní děkan.

Některé z hrobů, které ponese označení „čestný hrob“.